

Det kan altså ikke nytte noget, at ministeren bare siger, at det må regionerne selv om, hvis det er sådan, at det her får konsekvenser for borgerne. Bliver borgerne på nogen måde behandlet ringere, når man skal igennem disse besparelser, er det fuldstændig uden betydning, at man skal gennem besparelser på 0,5 mia. kr. for det gamle år og åbenbart også 0,5 mia. kr. for 2008.

Kl. 14:15

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo en mærkelig leg med ord. Altså, situationen er den, at der er flere ressourcer til rådighed til drift af sygehuse i alle landets regioner. Så er det et politisk og administrativt ansvar i den enkelte region at administrere den her stadig større ramme. Det er der øjensynlig en eller anden problemstilling om i Region Midtjylland – i *Region Midtjylland*. Jamen så stil nogle spørgsmål til Region Midtjylland.

Der er jo grundlæggende to muligheder. Enten fastholder vi, at vi har et regionalt drevet sundhedsvæsen, og så er det altså de folkevalgte politikere, der må stå vagt om at omsætte de aftaler, de selv har indgået, til handling; eller også fastholder vi ikke det.

Det ville da være noget underligt noget, hvis jeg pludselig skulle sætte Region Midtjylland under administration – eller jeg ved ikke, hvad det er, hr. Jens Peter Vernersen forestiller sig. I min optik er der en folkevalgt region, der har ansvaret for at drive sit sygehusvæsen, og den folkevalgte region er medlem af en forening, der har indgået en aftale med regeringen, som er rummelig, og som har givet et historisk løft til sundhedsområdet i indværende år.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:16

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo helt åbenbart, at ministeren hellere vil tale om systemer end at tale om den konsekvens, det har for borgerne, at man nu sikkert skal igennem betydelige besparelser. Det kan ikke undgås, at de rammes, og derfor er der langt til at have et rigtig godt sundhedsvæsen. Det er rigtigt, at der er bevilget yderligere beløb over årene, men der har jo ikke været en stigning i væksten i økonomien under denne regering i forhold til tidligere regeringer. Det ligger der jo ganske præcise opgørelser af fra Folketin-

gets økonomigruppe, som har beregnet, hvordan det her har udviklet sig.

Problemet er jo, at der ikke er økonomi til at behandle de mange flere patienter. Det er derfor, vi har ventelister på kræftområdet, også uanset diskussionen om akutbehandling. Vi har ventelister på hjerteområdet, vi har medicinske patienter, der ligger på gangene, og det har vi, uanset at regeringen mener, at vi har verdens bedste sundhedsvæsen.

Jeg tror, at borgerne ser helt anderledes på det. De ved godt, at vi ikke har det, for i så fald blev borgerne behandlet. Vi har ikke et robust sundhedsvæsen i Danmark. Det ved finansministeren godt, for finansministeren har haft ansvaret for det her som sundhedsminister, og finansministeren ved jo også, hvordan udviklingen har været, og har selv stået med alle kræftproblemerne. Så derfor synes jeg måske, at man er lidt langt ude, når man gang på gang siger, at vi er bedre end alle andre, når virkeligheden er, at det er vi ikke.

Kl. 14:18

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:18

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er der skam da heller ingen der siger. Jeg har jo ikke sagt, at vi har verdens bedste sundhedsvæsen. Jeg har sagt, at vi har en ambition om at skabe et sundhedsvæsen i verdensklasse, og jeg kan jo på alle tørre tal og parametre omkring kvalitet og behandlingsskapacitet m.v. se, at det bevæger sig i den rigtige retning.

Det er jo derfor, ventetiden er faldet med i omegnen af 20 pct. siden regeringsskiftet i 2001. Det er derfor, danske patienter er blandt de patienter i hele Europa, der har de bedste patientrettigheder – bl.a. muligheden for at søge væk og lade sig behandle et andet sted uden hensyn til forsikringspolice eller friværdis, hvis der er udsigt til en ventetid på mere end 1 måned. Det er derfor, der også er fremgang i kvaliteten af den danske kræftbehandling. Der er sådan set er fremgang hele vejen rundt, men det er jo ikke det samme som at sige, at vi er mål eller har verdens bedste sundhedssystem. Det har vi ikke, men vi er på vej.

Hvis vi skal komme helt i mål, skal det jo altså ske i et dynamisk samspil mellem staten og regionerne, og der er der en rollefordeling: En gang om året aftaler vi en økonomi. Den er aftalt for i år. Det er en meget, meget rummelig økonomi. Den er 2,2 mia. kr. større end sidste år. Det er